

Op jacht naar de laatste wilde man

A la caza del último hombre salvaje

Ángela Vallvey

Ángela Vallvey (1964, Ciudad Real) studeerde onder meer Moderne Geschiedenis aan de Universiteit van Granada. Haar literaire carrière begon in 1995 met de publicatie van enkele kinderboeken, waarna ze zich aan poëzie en proza voor volwassenen waagde. In 2002 ontving Vallvey de Premio Nadal en in 2008 werd ze finaliste voor de Premio Planeta. De roman *A la caza del último hombre salvaje* werd in een groot aantal talen vertaald en tevens bewerkt tot filmscript. Behalve auteur is Vallvey medewerkster aan enkele televisieprogramma's.

Op jacht naar de laatste wilde man speelt zich af in een geheel uit vrouwen bestaand huishouden: vijf zusters, hun moeder, grootmoeder en een zuster van grootmoeder. Het verhaal is geënt op het boek *Little Woman* van Louisa May Alcott uit 1868, hetgeen onder meer blijkt uit de achternaam March. Candela, één der zusters, beschrijft de dagelijkse verwickelingen en wrijvingen binnen het gezin. Bij haar baantje bij een uitvaartbedrijf treft Candela in de wandelstok van een overleden oude zigeuner een fortuin aan edelstenen waarvan zij zich meester maakt. Met de zoon Amador begint ze een affaire, totdat hij, evenmin als alle andere mannen te vertrouwen blijkt.

Niet helemaal duidelijk wordt, in welke tijd het boek speelt, maar de naam van het hondje, Achilipú verwijst naar een lied van Dolores Vargas uit 1971. Het boek is veelgeprezen als ontspannend, sarcastisch en spottend. Die kwalificaties zijn wel te verdedigen, maar de keerzijde is dat het verhaal erg aan de oppervlakte blijft, zonder enige karakterontwikkeling. Er worden nogal wat quasi-wijsheden en gemakkelijke generalisaties gedebiteerd. Bovendien kabbelt het vooral in de eerste helft erg voort, vol clichématig gebabbel. Daarnaast is het woordgebruik nogal modieus en af en toe behoorlijk vulgair. Dat zal allemaal wel ironisch bedoeld zijn, maar een scherpe analyse is het dus niet.

De vertaling is lang niet slecht; er is bijvoorbeeld kennelijk bewust gezocht naar adequate vertalingen voor idiomatische uitdrukkingen. Uiteraard kan echter de vertaling het boek niet redden: het is beslist een vlotlezend boekje, maar ook niet meer dan dat.

Heleen Peeters, 5 mei 2009

